

Slien – 2011

En gammel drøm om at sejle over Jyllands fod i sporene efter vikingerne, var nu en realitet. Og fire "Kajakbumser" fandt turen interessant nok til også at ville med, så den 19. aug. drog vi af mod Slesvig. Der skulle dog lige købes ind i grænsekiosken undervejs. Her provianterede Allan med seks herlig halvliters øl i plastflaske og skrueprop.

Således rustet, drog vi mod Haitabu Camping over for Slesvig. Her stødte Helge og Johnny til, og vi fik tjekket ind, så lejren kunne rejses.

Vi kunne ikke få fat i Finn, som havde tilbudt at hente os når vi stoppede, men bilen fik bremseproblemer om onsdagen, så for en sikkerheds skyld, meldte han fra. Der var dog en mulighed for at bilen kunne blive repareret torsdag.

Derfor stod vi nu over for beslutningen om hvor vi skulle stoppe turen, da køre biler ud til.

Vi enedes om at afbryde turen i Kappel. Andendagen med 28 km, kunne være lang nok, og det sidste stykke lignede jo nok Als Odde en del.

Efter at have stillet bilerne i Kappel, og alle var kommet tilbage efter en begivenhedsrig tur, var klokken ved at være mange, og da Hedeby lå få hundrede meter fra campingpladsen gik vi derned. Der var en halv time til lukketid på museet, så vi fortsatte til byen. Der er ikke meget at se, men ringvolden ligger tilbage og en del huse er rekonstrueret som en vikingeby. Jeg bed mærke i at de brugte betegnelsen Schleswig Fjord Schlei, i stedet for Schleswig Förder Schlei.

Aftensmaden blev nydt i "Odins Biergarten", lige uden for campingpladsen.

Efter en noget rodet opstart, kom vi på vandet kl. 10 og satte kursen mod kirken på den anden side af fjorden. Solen skinnede og temperaturen en hel del højere end de 160 vejrudsigten fra yr.no havde lovet. Vinden passede til gengæld; 8 m/s lige bagfra, hvilket gav Allan, som kun havde finne, nogle problemer. Der er bare tæt trafik i sejlrenden. Alle sejlere sejlede for sejl, og det var bare med at holde sig uden for sideafmærkningerne. Ikke fordi de sejlede hårdt på os - tvært imod var de meget opmærksomme og hensynsfulde. Men hensynsfuldhed gælder begge veje.

Ved Mysunde holdt vi frokost mens vi beundrede de mange sejlere og linefærger, med broklapper i begge ender. Da vi senere skulle passere den, valgte jeg at gå agter om. Jeg troede jeg var sidst, og satte turbo på inden han skulle bremse op. Jeg nåede det lige, og kunne ånde lettet op - blot for at konstatere, at Martin lå BAG mig, men færgemanden har ventet, så det gik godt.

Nu var vi forbi de store søer, og kunne nyde kysten med de mange kønne bygninger på begge sider.

Lige inden Lindaunis så vi en toer med styrmand der førte dansk flag. Dem mødte vi igen på Lindaunis camping, som viste sig at være utrolig flot og velholdt. Seks € for en person i telt - samme pris som på Ålandsøerne. Vi fik en campinggrund beregnet til bil og campingvogn, der var en bar plet på midten. Der lagde vi kajakkerne og rejste så teltene uden om.

Eftermiddagen gik med snak over en øl - eller to og dåsemad. Om aftenen var vi ude og se på klapbroen. En stor bekonklods var kontravægt, og det smalle brofag blev benyttet både af biler og tog - dog ikke samtidig.

Om natten hørte jeg regn på teltdugen, og ærgrede mig over at vi nu skulle til at pakke våde telte, og ro i regn og kulde. Men da vi tørnede ud kl. syv, var det til en vidunderlig morgen med sol og bagende varme. Vinden havde også lagt sig, så det var den rene sommersejlad mod Arnæs, tysklands mindste købstad, hvor vi egentlig ville have frokost, men i stedet blev underholdt af en tysk kajakroer, der snakkede som et vandfald. Hans makker sagde til gengæld ikke et ord.

Allerede ved tolvtiden var vi i Kappel. Der var byfest og det rene kaos. Men vi fandt et sted at komme op - lige ved bilerne.

Alle valgte at køre tilbage til Johnnys bil i Slesvig, hvor vi over en pølse og lille øl, tog en tårevædet afsked inden vi strøg hjemad efter en rigtig god tur.

Slesvig set fra Hedeby

Heitabu

Lindaunis bro

Slien

Arnæs

